

ผ้าจํานำพรรษา 64 ภาคตะวันออก

16 ต.ค. 64

วัดโพธิญาณรังสี (1)

เข้าออกจากธรรมวิภาวันกันตั้งแต่ตีสี่ครึ่ง ไปถึงวัดประมาณเจ็ดโมงครึ่ง ได้มีเวลาสนทนากับท่านอาจารย์สุนัย พอสมควรก่อนที่จะได้กราบถวายจ้งหันและผ้าจํานำพรรษา ท่านสนใจจะนำเครื่องปั่นไฟฟ้าจากน้ำมาใช้ที่วัด เพื่อประหยัดค่าไฟฟ้า เพราะตอนนี้ต้องใช้ไฟในการก่อสร้างศาลาอุโบสถอยู่ครับ กลับมาเลยได้การบ้านมา ดำเนินการหน่อย เพื่อนๆสนใจร่วมบุญกันเรียนเชิญนะครับ

วัดสันติวนาราม (2)

กราบถวายผ้าจํานำพรรษาและปัจจัยร่วมสร้างอุโบสถเจดีย์กับท่านด้วย ท่านเพิ่งกลับมาจากรพ.เพราะถ้าได้อีกเสบทานอะไรไม่ได้มาสองสามวัน ช่วยกันถนอมธาตุจันท์ท่านกันนะครับ ใครมีกำลังช่วยท่านสร้างอุโบสถเจดีย์กันนะครับ

วัดป่าศิรีเขต (3)

กราบถวายผ้าจํานำพรรษาและร่วมปัจจัยบูรณะวิหารหลวงพ่อใหญ่กับท่านอาจารย์สนิท ปลายเดือนนี้ท่านมีงานกฐินวันเสาร์ที่30นะครับ ใครว่างเรียนเชิญครับ วัดท่านเราก็มามากครั้งแล้วครับ แต่วันนี้หลงเข้ามาทางเขา

วงศด เลขทำให้ผิดเวลาไปกว่าครึ่งชั่วโมงเลยครับ ลำบากท่านต้องรอกณะเราเพราะท่านติดคุมสอบที่จังหวัดด้วยครับ

สำนักสงฆ์สุขแสงธรรม (4)

วัดที่สี่คณะเรามาเยี่ยมท่านอาจารย์น้อย สนส.สุขแสงธรรมที่เขาลูกช้างครับ วันนี้เรามาทานกลางวันกันที่วัดเลยครับ คุยกับท่านพอหายคิดถึง แล้วจึงกราบถวายผ้าจ่านำพรรษาครับ ท่านให้ธรรมโอวาท 3 ข้อ คือ 1.ศีล 2.สติ/สมาธิ 3.ภาวนา คือนอกจากทำทานที่พวกเรามากจะทำกันอยู่แล้ว ก็ต้องรักษาศีล คุมกายวาจาเราให้ดี มีสติ มีสมาธิให้ใจสงบ แล้วก็พิจารณา /ภาวนาให้เห็นความจริงที่เกิดอยู่ทุกขณะรอบตัวเรารวมทั้งตัวเราด้วย ท่านว่าท่านไม่ได้จัดจานกฐิน ผ้าจ่านำพรรษาเราจึงแทนผ้ากฐินไปเลยครับ ดีจัง

วัดเขาคิชฌกูฏภวานาราม (5)

วัดที่ห้าของทริปนี้ เรากลับมากกราบท่านอาจารย์สมบูรณ์ที่วัดเขาคิชฌกูฏ ท่านมีเวลาให้ธรรมโอวาทพวกเราอยู่นานเลยครับ ขอสรุปมาแบ่งปันกันนะครับ ท่านว่าการทำทานที่เราทำก็คืออยู่แต่ยังไม่เพียงพอ ตามที่เรากล่าวตอนถวายผ้าจ่านำพรรษาว่าขอเป็นปัจจัยสู่พระนิพพาน เราคงต้องทำมากกว่าทาน ต้องทั้งศีล สมาธิและภาวนา

การภาวนาให้มีสติจดจ่อในกายในใจ จนรวมเป็นสมาธิ มีจิตมีกำลังแล้วให้พิจารณาในกายในใจนี้ เมื่อมีเวลาก็ให้ย้อนเข้ามาดูในกายในใจของเราอยู่เสมอๆ ไม่จำเป็นต้องภาวนากันตามรูปแบบเช่น นั่งสมาธิหรือเดินจงกรมก่อนค่อยพิจารณา เพราะสามารถภาวนาได้ทุกขณะ การมีเวลาแล้วทำตามรูปแบบก็ไม่ผิด แต่เราอาจไม่มีเวลาว่างทำกันได้เสมอๆ จึงไม่ต้องรอ หมั่นดูกายดูใจเราบ่อยๆ ไว้

วัดป่าคลองมะลิ (6)

วันที่หกของวันนี้คือวัดป่าคลองมะลิ หลวงปู่ประเวศ แต่ท่านไม่ได้จำพรรษาที่จันทบุรี ท่านไปอยู่ร้อยเอ็ดครับ เพราะที่จันทบุรีขึ้นมากๆ ตอนแรกเราว่าจะมาขอพักภาวนาที่นี่ แต่รอบๆ วัดมีคนติดโควิดกันมาก จนวัดต้องยกเลิกงานกฐิน เราเลยไม่อยากจะรบกวนท่าน ไปหาที่พักข้างนอกแทนครับ ดีจังนะครับ ผ้าจําพรรษาจึงเป็นประโยชน์อย่างมากแทนผ้ากฐินเลยครับ กราบอนุโมทนาบุญกับทุกๆ ท่านที่มีส่วนในบุญนี้ นะครับ

วัดป่าสิริจันท (7)

เรามาถึงวัดสิริจันท เป็นวัดสุดท้ายของวันนี้ แต่เรามาถึงห้าโมงเย็นแล้ว พยายามโทรติดต่อก็ไม่ได้ โทรไปหาโยมที่วัดท่านว่าวัดเปิดแต่ตอนเช้า สาขาที่ปิดแล้ว คณะเราจึงต้องกราบลากันออกมา ไม่มีโอกาสไปฟังท่าน อาจารย์เดชสอนธรรมเลยครับ

17 ต.ค.64

วัดเขาน้อยสามผาน (8)

เช้าวันอาทิตย์ เรามาถวายจันทน์และผ้าจ่านำพรษาที่วัดเขาน้อย แต่ท่านอาจารย์เดี่ยวไม่อยู่ไปงานที่วัดท่าน อาจารย์ทวย เราเลยกราบถวายท่านมหาแทน ท่านว่ามาทำบุญทำทานก็ดีอยู่ แต่ต้องหมั่นภาวนาด้วยทิ้งไม่ได้ วัดนี้มาที่ไรก็ทำให้นึกถึงหลวงปู่ฝีก ท่านเมตตาเรามาก มักจะเรียกไปสอนอะไรต่อมิอะไรบ่อยๆ ไปมอบของให้ ชาวเขาด้วยกันบ้าง ภาพที่ท่านนั่งฟังองค์หลวงตาบ้านตาดเราชอบมาก ๆ น่ารักจริงๆ คณะเราจัดอาหารถวายเสร็จก็ลากลับไปวัดธรรมสถิตย์ต่อครับ ท่านมหาฝากธรรมะให้คณะเราด้วยครับ สรุปรุชมะ ทาน อย่างเดียวไม่พอที่จะไปนิพพานนะ รักษาศีล ภาวนาจึงจะทำให้ถึงนิพพานได้ การภาวนา จะวิธีไหนก็ได้ แต่ให้ทำต่อเมื่อสม่าเสมอ มีความเพียรเป็นการพัฒนาฝึกจิตให้ยกระดับดีขึ้นจะพบว่าถ้าเราภาวนาถูกต้องแล้ว เมื่อมองย้อนกลับไป จะพบความแตกต่างจากเดิม ยิ่งอยากจะทำสมาธิภาวนา เพราะเวลาเราเหลือน้อยลงแล้ว

วัดธรรมสถิตย์ (9)

ออกจากจันทบุรีก็มากราบถวายผ้าจ่านำพรษาท่านอาจารย์สุชินวัดธรรมสถิตย์ เ้านี้มีบวชพระใหม่รูป เราเลยทันได้ตักบาตรและถวายจันทน์ด้วย ท่านสอบถามเรื่องไปมอบของที่อยุธยา เพราะท่านจะไปมอบที่อยุธยา ลับดาหน้าเช่นกัน ท่านว่าเสร็จงานที่วัดท่านจะไปรับศพคุณอ้อด จากรพ.ไปส่งที่วัดครับ

วัดมาบจันทร์ (10)

วัดที่สามของวันอาทิตย์นี้ เรามากราบถวายผ้าจํานำพรษาท่านอาจารย์อนันต์ที่วัดมาบจันทร์กัน ตอนนี้วัดยังปิดอยู่ครับ แต่เนื่องปิงช่วยประสานให้คณะเราเลยได้มากราบท่าน ท่านให้กําลังใจพวกเราให้ตั้งใจทำบุญกุศลกันต่อไป และยังกรุณาตอบปัญหาข้อปฏิบัติภาวนาของเพื่อนๆ ในคณะด้วย ทุกคนได้ประโยชน์ในการภาวนากันมากเลยครับ กราบขอบพระคุณพ่อแม่ครูอาจารย์ครับ ก่อนกลับเรายังได้มีโอกาสถวายปัจจัยร่วมสร้างเจดีย์วัดท่านอีกด้วยครับ

วัดกุมาศ (11)

ออกจาวัดมาบจันทร์เราก็มากราบถวายผ้าจํานำพรษาท่านมหาสิริสที่วัดกุมาศ มาผิดเวลาไปหน่อยท่านกําลังจะพัก แต่ท่านก็เมตตาออกมาพบคณะเรา สนทนากันเรื่องต่างๆ หลากหลายเรื่องครับ ได้แง่คิดดีครับ ก่อนกลับท่านยังมาส่งและให้กําลังใจเรื่องโรคประจำตัวเราด้วย เรียนท่านไปว่ายังพอทำงานได้ แต่ขณะนี้มือหัวใจเข้ามามากหน่อย หัวใจเต้นช้าบ้างเร็วบ้าง ระหว่าง40ถึง80ครั้ง/นาที แต่ก็ไม่มีอาการมากนักนอกจากเหนื่อยหอบบ่อยๆ ขึ้นเท่านั้นเองครับ

วัดถ้ำประทุน (12)

วัดสุทท่ายของทริปจาริกบุญผ้าจ่านาพรรษาปี64ภาคตะวันออกเฉียงใต้แก่วัดถ้ำประทุนของหลวงปู่อ่อนศรีศรีรับ ท่านอาจารย์ยุทธเมตตาให้อิวาทคณะเราอยู่กว่าสองชั่วโมง เอ็มอ้อมเต็มล้นหัวใจกันเลยครับ ท่านเน้นย้ำว่าการปฏิบัติภาวนาไม่มีทางง่ายๆให้เดิน ทุกคนต้องผ่านความยากลำบากกันมาทุกคน อยากสบายๆคงยากที่จะได้ผลการปฏิบัติที่ดีที่ต้องการ ผลการภาวนาขึ้นกับความเพียรความอดทนความขยันของผู้ปฏิบัติ ท่านเองปฏิบัติภาวนามาตั้งแต่อายุสี่สิบจนตอนนี้หกสิบสามแล้ว เริ่มครั้งแรกเพราะได้อ่านประวัติหลวงปู่มั่น ที่ท่านบอกให้พระที่จะมาอยู่กับท่านต้องนั่งสมาธิเพชรก่อนสองชั่วโมง ท่านจึงฝึกหัดขัดสมาธิเพชรตั้งแต่นั้นมา ยิ่งตอนที่ท่านไปภาวนากับหลวงปู่สิมและหลวงปู่แ่วน ท่านก็ยิ่งขัดสมาธิเพชรตามอย่างพ่อแม่ครูอาจารย์ได้สบายๆ ท่านว่าท่านนี้ได้ประโยชน์หลายอย่าง นั่งได้นานและมั่นคงดี ท่านยังสอนพวกเราด้วยและยังบอกท่ากายบริหารยืดเหยียดกล้ามเนื้อเบื้องต้นและหลังการนั่งสมาธิด้วย พวกเราได้กราบขออนุญาตท่านว่ามีเวลาจะมาขอปฏิบัติภาวนากับท่านที่วัด ท่านว่ามีที่ว่างเสมอมาได้เลยครับ

ปาฏิหาริย์แห่งเวลา ณ ปัจจุบัน

ปี 64 นี้เราเดินทางไปกราบถวายผ้าจ่านำพรรษาในภาคตะวันออก ระหว่างวันเสาร์อาทิตย์ที่ 16-17 ต.ค.ก่อนวันออกพรรษาห้าวัน เราเดินทางไป 12 วัดแต่ไม่ได้ถวายวัดเพราะท่านออก.เดชท่านปีวัด รวมค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น 188,765 บาท เป็นเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทาง 15000 บาท นอกนั้นเป็นค่าปัจจัยไทยธรรมและผ้าไตรรวมประมาณ 170,000 บาท มีเพื่อนๆร่วมบุญมาเป็นค่าปัจจัย ไทยธรรม ค่าเดินทางประมาณ 6-7 หมื่นบาทครับ กราบอนุโมทนากับเพื่อนๆทุกท่านที่ได้มีส่วนร่วมในบุญกุศลนี้ร่วมกันนะครับ

การถวายผ้าจ่านำพรรษาเป็นการรักษาพระธรรมวินัยที่มีพระพุทธบัญญัติไว้ให้คงอยู่ต่อไป อานิสงค์ก็เหมือนกับผ้ากฐิน ซึ่งปัจจุบันเปลี่ยนไปเป็นกฐินเงินเป็นหลักไปเสียแล้ว แต่ก็กันไปตามกระแสในการที่วัดต้องการปัจจัยไปใช้จ่ายในเรื่องต่าง ๆ นั้นเอง นอกจากการถวายผ้าจ่านำพรรษาและบริวารรวมทั้งปัจจัยตามวัดต่างๆแล้ว สิ่งที่เราจะได้ระหว่างการเดินทางคือ การได้เข้าทำบุญกับพ่อแม่ครูอาจารย์ ได้สนทนาเรื่องต่างๆที่เราอาจได้มีโอกาสดำเนินชีวิตได้ รวมทั้งได้รับฟังธรรมโอวาท ได้รับฟังประสบการณ์การปฏิบัติภาวนาจากพ่อแม่ครูอาจารย์ ซึ่งหาฟังได้ยากยิ่ง และเป็นการสร้างกำลังใจให้พวกเราได้เป็นอย่างดี ระหว่างทางยังได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์การภาวนากับเพื่อนๆกัลยาณมิตรที่ร่วมเดินทางไปด้วยกันอีกด้วย

ขออนุญาตแบ่งปันคำสอนพ่อแม่ครูอาจารย์ให้เพื่อนๆที่ไม่มีโอกาสได้ไปนะครับ อาจไม่สามารถเก็บรวบรวมทั้งหมดได้แต่เอาเป็นสรุปนะครับ การเดินทางไปทำบุญ ครูบาอาจารย์ท่านก็ให้กำลังใจพวกเราอยู่แล้วเพราะเป็นการทำในสิ่งดีๆ แต่ท่านมักจะเตือนพวกเราเสมอว่า

1. การทำทานนั้นแม้ดีแต่ก็เป็นเพียงองค์ประกอบ ต้องมีศีล-สมาธิ-ภาวนา ด้วยจึงจะดี แม้เรื่องการทำทาน ก็มีความจำเป็นที่จะเจตนาเป็นสัมมาทูลิด้วย ทานที่ทำก็ต้องบริสุทธิ์ ผู้ให้ก็มีสัมมาทูลิ ผู้รับก็เป็นผู้มีศีลมีธรรม ทานนั้นจึงสมบูรณ์
2. ท่านให้เรียนรู้เรื่องกรรม เชื้อกรรมและผลของกรรม
3. ท่านให้รักษาศีล เพราะเป็นการควบคุมตนเองไม่ให้กระทำผิด จะได้ไม่ตกต่ำไปจากสภาพในภพภูมินี้
4. การทำสมาธิ- ท่านสอนให้เจริญสติ โดยเมื่อรู้ตัวก็ให้น้อมใจมาดูกายดูใจของตน ว่ากำลังทำอะไรคิดอะไรเพราะอะไร เป็นกุศลหรืออกุศลเป็นต้น เมื่อมีสติบ่อยๆก็ให้ทำสมาธิตามรูปแบบเช่นนั่งสมาธิ เดินจงกรมบ้าง ท่านยังให้เรานั่งขัดสมาธิเพชร เพราะมันคงดีนั่งแล้วฐานมั่นคงไม่ปวดหลังไม่่วงหลับง่าย

5. การทำสมาธิตามรูปแบบเช่นนั่งสมาธิ/เดินจงกรม ก็ต้องทำให้ถูกต้องต้องมีสติ ทุกขณะ อย่ากังวลว่าทำแล้วไม่ได้ผล เพราะผู้ปฏิบัติจำนวนน้อยที่จะได้ผล แต่ผลการภาวนานั้นมีหลายระดับตั้งแต่บ่อยๆจนมากอย่างที่เราได้ยินได้ฟังจากครูบาอาจารย์

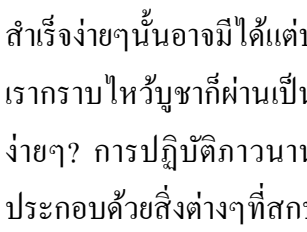
6. ผลการภาวนาสามารถตรวจสอบได้ง่ายๆ จากพฤติกรรมของผู้ภาวนาจะเปลี่ยนไป เช่นสงบขึ้น โกรธ/โลภน้อยลง ทำเพื่อส่วนรวมมากขึ้น ลดการเห็นแก่ตัวลง ความหลงลดน้อยลงเช่นไม่เชื่องมกลดตื่นข่าว ไม่ขอโน้นขอนี้กับสิ่ง

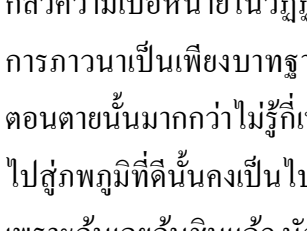
ศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ เป็นต้น 7. เรื่องการสวดมนต์ให้สวดเป็นประจำ จำให้ได้ แปลให้ได้ คณะภาวนาให้เข้าใจในบทสวดด้วย สวดเสร็จให้นั่งภาวนาเอาบทสวดมนต์นั้นๆมาพิจารณา เป็นต้น เพื่อนๆบางคนบอกว่าสวดมนต์อยู่ก็ยังไม่คิดเรื่อง

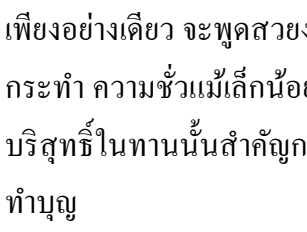
นั้นเรื่องนี้ หลงไปอยู่ในความคิดได้ ท่านว่าสติยังอ่อนต้องฝึกสติให้มากๆ 8. เรื่องการภาวนา ก็เหมือนกับเรื่องต่างๆในโลก คนส่วนน้อยที่จะหันมาทำเพราะพื้นฐานแตกต่างกัน การทำเรื่องใดๆไว้มาก/บ่อยๆจิตนี้ก็จะจดจำไว้ แม้เปลี่ยนภพเปลี่ยนชาติก็ยังจำได้ ชาตินี้จึงกลับมาสนใจหรือทำได้ดีกว่าผู้ที่ไม่เคยสร้างบุญนี้มา เหมือนสวดมนต์ บทไหนที่เราสวดเสมอๆก็จำได้สวดได้ง่ายกว่าบทที่ไม่เคย

สวดหรือคนที่ไม่เคยสวด เป็นต้น 9. เมื่อเห็นไปตามธรรมนี้ ให้พวกเราเร่งปฏิบัติภาวนา จะได้ผลหรือไม่ได้ผลตามหวังหรือฟังผู้อื่นมา ก็อย่าไปใส่ใจ ขอให้สร้างเหตุ อย่าไปหวังผล ทำเท่าไรทำอย่างไรก็ย่อมได้ผลเช่นนั้นอย่างแน่นอน ค่อยๆสะสมทีละเล็กทีละน้อย ไม่ต้องรีบ เพราะเมื่อสร้างเหตุดีแล้ว ผลดีย่อมมีตามเหตุที่สร้างไว้แน่นอน ทำน้อยได้มากไม่มี ทำมากได้น้อยไม่มี 10. การภาวนาง่ายๆ

สำเร็จง่ายๆนั้นอาจมีได้แต่บารมีที่สร้างไว้เดิมคงต้องมีพอควรแล้ว แม้พ่อแม่ครูบาอาจารย์ของเราแต่ละท่านที่เรากราบไหว้บูชาที่ผ่านเป็นผ่านตายมาแล้วทุกองค์ เรามิบุญมากกว่าท่านหรือถึงอยากจะทำปฏิบัติสบายๆได้ผล

ง่ายๆ? การปฏิบัติภาวนานั้นทำให้เราเห็นทุกข์ในการปฏิบัติ เห็นทุกข์ภายในกายใจนี้ว่าเป็นจริง กายนี้ประกอบด้วยสิ่งต่างๆที่สกปรกไม่สวยงามมีหนังหุ้มห่อตบตาไว้ เสื่อมไปชราไปจริง ทั้งนี้เพื่อจะได้เกิดความกลัวความเบื่อหน่ายในวัฏฏะนี้ เพื่อจะได้มีกำลังมีความเพียรเพื่อการออกจากทุกข์นี้ต่อไป เรื่องความทุกข์ในการภาวนาเป็นเพียงบาทฐานแรกที่เราต้องเห็นต้องผ่านก็เท่านั้นเอง ทุกข์ขณะกายกับจิตดวงนี้จะแยกจากกัน

ตอนตายนั้นมากกว่าไม่รู้ก็เท่า ไม่ฝึกไว้ไม่เรียนรู้การภาวนาการพิจารณาไว้ ถึงเวลาตาย จะมีสัมมาทอฐี นำจิตนี้ไปสู่ภพภูมิที่ดีนั้นคงเป็นไปได้ยากมากๆ การภาวนาสมาเสมอ พิจารณาทุกข์เสมอๆ ถึงเวลาที่ผ่านไปได้ง่ายดาย เพราะคุ้นเคยคุ้นชินแล้ว นักภาวนาจึงดูได้ตรงนี้ ขณะเผชิญกับเหตุการณ์จริงในชีวิตนั่นเอง นักภาวนาที่พูดได้เพียงอย่างเดียว จะพูดสวยงามเช่นใดก็ได้ แม้จะดูดีแต่ก็ไม่มีผลตามคำพูดได้ 11. ทำความดีแม้เล็กน้อยก็ควรกระทำ ความชั่วแม้เล็กน้อยก็ไม่ควรกระทำ ปัจจัยในการทำบุญแต่ละครั้งไม่ใช่ตัววัดค่าบุญ เจตนาและความบริสุทธิ์ในทานนั้นสำคัญกว่าตัวเลขยอดเงิน บุญกุศลไม่ได้มีไว้ขาย อย่าทำบุญด้วยความโลภหากำไรจากการทำบุญ

ปาฏิหาริย์แห่งเวลา ณ ปัจจุบัน เวลาี่วันนี้ เดี่ยวนี้ เป็นเวลาที่สำคัญที่สุด ของทุกคน
ทางเดินสายนี้ไม่เรียบหรูไม่สะดวกสบาย ไม่เป็นที่ชมชอบของผู้คน แต่ปลายทางนั้นมีสิ่งล้ำค่ารออยู่
แต่ว่าอย่างไรก็ตาม เราจะไม่เจียบเหงา ต้องเดินไปเพียงผู้เดียวเพราะ เรามีเพื่อน กัลยาณมิตร ที่คอยเดินไปร่วม
ทางกับเรา แม้ไม่มากนัก แต่ก็พอเพียงสำหรับความสุขกายสุขใจที่เราจะมอบให้กันและกัน.....แล้วสักวันเรา
จะผ่านพ้นไปด้วยกัน...